

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Шумен, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Ралица Ив. Хаджииванова
Петранка Б. Петрова

при участието на секретаря Станислава Ст. Стойчева
в присъствието на прокурора М. Г. Г.
като разглежда докладваното от Петранка Б. Петрова Въззивно гражданско дело № 20243600500069 по описа за 2024 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение №862 от 13.11.2023 г. по гр. дело №2335/2023 г. ШРС е оставил без уважение молбата на А. Н. С. за допускане при условията и по реда на чл. 19, ал. 1 от ЗГР на промяна на фамилното име на молителката от „С.“ на „С.“.

Недоволен а от така постановеното решение останала молителката, която го обжалва изцяло. Излага, че необосновано, неправилно и незаконосъобразно първоинстанционният съд приел, че по исканата промяна на фамилното име не са налице важни обстоятелства по смисъла на чл. 19 от ЗГР. Счита, че от свидетелските показания и писмените доказателства се установява наличието на важни обстоятелства, обуславящи исканата промяна на фамилното име. Търсената промяна се основавала на налични проблеми с индивидуализацията ѝ в социална и професионална среда в чужда държава – Германия и обективно неприемане на фамилното име С. като нейно такова, както и на субективната ѝ желание за именуване и самоопределяне, подкрепено от съжителя ѝ и неин бивш съпруг и нямаща за цел въвеждане в заблуждение на органите на реда или определени институции. Установено било по несъмнен начин, че била известна и разпознаваема в обществото с фамилното име С.. Със същото била известна и сред роднини, близки и приятели, с което близо 10 години била представяна и записвана. Доказано било, че фамилното име С. ѝ създава неудобства и затруднения, свързани с произнасянето, изписването и със словесното обозначение. Доказано било от събраните писмени доказателства, че търсената промяна във фамилното име не цели злоупотреба с права и въвеждане в заблуждение на органите на реда. Необоснован и изцяло почиващ на субективните възприятия на решаващия съд бил изводът, че за молителката е било възможно да запази фамилното си име след развода, тъй

като в настоящото производство се доказало, че неудобствата се проявили и рефлектирали в битието ѝ след възстановяване фамилното ѝ име, които неудобства нямало как да осъзнае, че ще възникнат в последствие. Необосновано съдът приел, че с исканата промяна „търси заблуждение относно социален статус и родова принадлежност“, който извод също недопустимо почивал на субективните възприятия на съда и не кореспондирал със събраните по делото доказателства. Моли решението да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което молбата ѝ да бъде уважена.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259 от ГПК, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

Заинтересованата страна община Шумен взема становище за неоснователност на жалбата. Желанието на молителката да смени фамилията си на „С.“ без да е сключила граждански брак с вече бившия си съпруг било в противоречие с императивните изисквания на чл. 14 от ЗГР.

Представителят на ШОП взема становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи, че исканата промяна противоречи на императивната разпоредба на чл. 14 от ЗГР и чл. 12 от СК.

Шуменският окръжен съд, след като обсъди доводите, изложени в жалбата и прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, приема за установено следното: Видно от представеното удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане №732/24.01.1986 г. молителката е родена на 24.01.1986 г. в гр. Шумен, от майка: Д.А. С. и баща: Н-Т.С.. При раждането си същата е записана с имената А. Н. С..

Видно от Удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак №0131/21.05.2014 г. молителката е сключила на 28.02.2014 г. в гр. Нюрнберг, Федерална Република България граждански брак с лицето К.Ж.С., като при сключването на брака приела неговото фамилно име – С..

Установява се от Решение № 654/01.09.2022 г., постановено по гр. дело № 1795/2022 г. на ШРС, влязло в сила на 01.09.2022 г., че гражданският брак между молителката и К.Ж.С. е прекратен по взаимно тяхно съгласие и утвърдено постигнатото между тях споразумение, уреждащо последиците от развода, включително относно фамилното име на молителката, като е възстановила предбрачното си фамилно име – С..

По настоящото дело е представена нотариално заверена декларация от К.Ж.С., с която декларира, че е съгласен бившата му съпруга – молителката А. Н. С. да промени фамилното си име на основание чл. 19 от ЗГР от С. на С..

От Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки, издадено от Община – Шумен, се установява, че към момента на издаването му – 01.11.2023 г. молителката е разведена.

Видно от служебно изисканите от първоинстанционния съд и приобщени по делото справка за съдимост, удостоверение от ШОП и справка от АИС НМАП при ОДМВР гр. Шумен, че молителката е неосъждана, срещу нея няма обвинения по неприключени наказателни производства, както и че спрямо нея не са прилагани принудителни административни мерки по ЗБЛД.

Съгласно показанията на свид. Н.А.С. с молителката са близки приятелки от повече от двадесет години. Свидетелката живяла в Германия в същия град, в който са живеели молителката и бившия ѝ съпруг. През 2022 г. молителката се върнала в България, като през м. август се развели със съпруга ѝ К., но няколко месеца след развода отново заживели заедно в Германия, където молителката работела в държавни служби. Молителката ѝ споделяла за проблеми, свързани с промяната на фамилното ѝ име след развода „С.“. Това ѝ създавало дискомфорт, фамилията се изговаряла много трудно с немски диалект, имала проблеми и с детската градина, която посещава детето им, защото тя и детето били с различни фамилии. Не могли да приемат, че фамилията ѝ била сменена. Същото било

положението и в работата ѝ. Молителката искала да си върне фамилията С. не само заради това, а и защото все още живеела с бившия си съпруг, но не искали да сключат отново граждански брак, тъй като били суеверни. Според свидетелката в Германия все още се обръщали към молителката с фамилията С.. При развода молителката не си запазила брачната фамилия, защото била наранена.

Свидетелят К.Г.Д., без родство, заявява, че познава молителката и бившия ѝ съпруг К.. През 2014 г. сключили граждански брак в Германия, а през 2022 г. се разведели. В момента живеели заедно в Германия, но нямали сключен граждански брак. Молителката споделяла, че има проблеми с новата ѝ фамилия в работата, тъй като колегите ѝ не могли да изговарят фамилията С.. Споделяла и за проблеми с детската градина, която посещава детето. Всички се обръщали към нея със старата фамилия. В приятелския им кръг всички се чудели защо тя е с различна фамилия от тази на мъжа ѝ. Не знае защо при развода не си е запазила фамилията. Споделяла, че не искали да сключат отново граждански брак, тъй като били много суеверни.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи:

Депозирана е молба с правно основание чл. 19, ал. 1 от ЗГР, с искане за промяна на фамилното име на молителката от „С.“ на „С.“, като първоинстанционният съд е отхвърлил молбата.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗГР, промяната на собствено, бащино или фамилно име се допуска, когато то е осмиващо, опозоряващо, или обществено неприемливо, или са налице важни обстоятелства, които да налагат промяната. В случая молителката се позовава на последната хипотеза, сочейки, че от 2014 г. до средата на 2021 г. с бившия си съпруг живеели в Германия. След постановения развод на 01.09.2022 г. възстановила предбрачното си фамилно име – С., но малко след развода отново заживели заедно в Германия. Съгласно приетите норми на общуване там била известна с фамилното име – С., с която фамилия бивала идентифицирана от страна на обкръжението ѝ в Германия, където живеели трайно и за постоянно. Наложените местни порядки обуславяли невъзможност да бъде приета и идентифицирана с фамилното име С.. Това създавало на молителката, детето ѝ и бившия ѝ съпруг неудобства в средата в Германия – работа, приятелски кръг, детска градина на детето, наемни правоотношения, отношения със социални служби и местни власти и др., които според молителката са поредица от важни обстоятелства, по смисъла на чл. 19 ЗГР, които налагат исканата промяна.

Законът не дефинира кои обстоятелства се определят като важни, но във всички случаи значимостта на обстоятелствата следва да се преценява в контекста на всеки отделен случай. Важни по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР биха били такива лични и обществени обстоятелства, които биха направили носенето на името лично или обществено неудобно или неподходящо.

В настоящия случай не се установи наличието на такива обстоятелства. Видно от твърденията, като причина за промяна на фамилното име молителката изтъква желанието ѝ то да е в съответствие с действителното фактическо положение. Същата не посочва да се срамува от фамилното си име, не твърди то да е осмиващо, опозоряващо или обществено неприемливо. Не представя и доказателства за наличието на такива обстоятелства. Желанието ѝ е да носи фамилията С., тъй като всички продължават да се обръщат към нея с тази фамилия, невъзможността да бъде приета с фамилията С. и неудобствата, които това ѝ създава в средата в Германия, където живее с бившия си съпруг и общото им дете, според молителката са важни обстоятелства, налагащи промяната. Настоящият състав приема, че промяната на имената на едно лице не следва да е самоцел и не трябва да зависи от субективното отношение. Такава промяна следва да бъде допусната от съда само ако се установи по делото наличието на важни обстоятелства, които да налагат това. Действително, от понятието "важни обстоятелства" не следва да се изключва субективното желание на

лицето да носи определено име, но когато това е свързано със съображения от етнически или религиозен характер предвид правото му на свободно самоопределяне по тези признаци, и исканата промяна няма за цел въвеждане в заблуждение, но процесната хипотеза не е такава. Важни обстоятелства по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗГР се явяват онези, които създават преди всичко затруднения при общуването в обществото, включително и с държавните институции, но тези важни обстоятелства не трябва да са в нарушение на изискванията на ЗГР или други законови разпоредби и исканата промяна да няма за цел въвеждане в заблуждение на органите на реда или определени институции.

В случая молителката иска да продължи да я свързват с фамилията на бившия ѝ съпруг „С.“, с когото към момента живеят в Германия с общото им дете. Такова „важно обстоятелство“, което да налага промяната на фамилията, законът не предвижда. Действително се установи, че от сключването на гражданския брак през 2014 г., когато приела фамилията на съпруга си – С. и досега (с много малко прекъсване през 2021 г.), молителката живее в Германия и логично обкръжението я възприело с тази фамилия. Житейски логично е молителката да е съзнавала обстоятелството, че след като възстановява предбрачната си фамилия С., това ще ѝ създава известен дискомфорт. Както бе посочено по-горе, няколко месеца преди това е прекратен брака, като желанието ѝ е било да възстанови името си, което е било уважено от съда. Показанията на свидетелите са в същата посока, но от техните показания също така се установява субективното желание на молителката да продължи да се представя с фамилията на бившия си съпруг и желанието ѝ да ги възприемат като едно семейство. Това обаче според чл. 19, ал. 1 от ЗГР не се счита за важно обстоятелство, което да налага промяната на фамилията с тази на бившия ѝ съпруг. Това противоречи на императивните разпоредби на чл. 14, ал. 2 от ЗГР и чл. 12 от СК, уреждащи начина на установяване на фамилното име на съпрузи. Следователно, допускането на исканата промяна би довела до заобикаляне на тази императивна уредба. Законосъобразен е изводът на първата инстанция, че след прекратяването на брака между молителката и съпруга ѝ по взаимно съгласие, когато молителката доброволно е възстановила предбрачната си фамилия, от този момент нататък не са членове на едно семейство и нямат родствена връзка, независимо от обстоятелството, че малко след това заживели отново заедно с общото им дете в Германия. Настоящият състав изцяло споделя извода на ШРС, че именно исканата промяна непременно би въвела в заблуждение органите на реда и определени институции относно социалния статус и обозначаването на родовата принадлежност на молителката, поради което молбата за промяна на фамилното ѝ име не следва да се уважи.

Мотивиран от горното съдът намира, че не са налице сочените предпоставки за промяна на фамилното име на молителката, поради което молбата ѝ следва да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното, първоинстанционното решение се явява правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 271 от ГПК, Шуменският окръжен

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №862 от 13.11.2023 г., постановено по гр. дело №2335/2023 г. по описа на Районен съд - Шумен.

На основание чл. 280, ал. 3 от ГПК, решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____